

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122427041
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122427041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: A. B., a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol. s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, substitučne zastúpený URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., F. G. XXXX/XX, o zaplatenie 926,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/2/2023-80 zo dňa 19. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/2/2023-80 zo dňa 19. júna 2023 p o t
v r d z u j e .
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami, § 132 ods. 1 a 2, § 150 ods. 2, § 151 ods. 2 § 153 ods. 2, § 186 ods. 2, § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

1.2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 716,54 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty v sume 210,08 eur. Žalobca v spore argumentoval tým, že uzatvoril so žalovaným zmluvy č A16154463; A9850700, ktorými vypožičal žalovanému SIM kartu/karty s telefónnymi číslami. Dodatkom k zmluve odpredal žalovanému zariadenie za kúpnu cenu v zmluve s dohodnutou zmluvnou pokutou. Žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 185,54 eur, porušil zmluvné povinnosti a bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 221,20 eur. Zmluvnú pokutu v sume 210,08 eur si uplatnil na základe dodatku k zmluve č. A16154463. Zmluvná pokuta bola vypočítaná podľa článku 2.13 dodatku. Bola dohodnutá v sume 252,09 eur s viazanosťou 24 mesiacov a bola znížená v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzatvorenia dodatku dňa 25. novembra 2020 do okamihu porušenia povinností žalovaným dňa 8. apríla 2021. Žalovaný nedodrжал viazanosť po dobu 20 mesiacov. Sporové strany uzatvorili splátkovú zmluvu č. 3505823315, ktorou sa žalovaný zaviazal uhradiť v mesačných splátkach časť kúpnej ceny za zariadenia, ktoré žalovaný nedodrжал. Žalobca preto zosplatnil neuhradené splátky v sume 531,20 eur. Žalovaný zaplatil 16 splátok. Súd prvej inštancie dodal, že žalobca v podanej žalobe v opísaní rozhodujúcich skutočností neoznačil dôkazy, iba v časti G žalobný návrh (petit) uviedol, že

na základe skutočností uvedených v časti D a v prílohách pripojených k tomuto návrhu žiada o vydanie platobného rozkazu. Žalovaný bol pasívny, vo veci sa nevyjadril a nezúčastnil sa pojednávania.

1.3 Podľa § 186 ods. 2 CSP mal súd prvej inštancie z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o skutkovom stave. Žalobca tiež uviedol abstraktné skutkové tvrdenia a neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, ktoré majú jeho nárok preukazovať. Na viacerých miestach skutkové tvrdenia nevymedzil, odkázal na listiny, ktoré v spore neoznačil ako dôkaz.

1.4 Z obsahu spisu súd prvej inštancie vedel jedine posúdiť, že predmetom sporu bol zjavne spotrebiteľských právny vzťah, v ktorom žalobca vystupoval podľa 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako dodávateľ telekomunikačných služieb a predávajúci zariadenia a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobca v spore nepreukázal, že skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úhrady podľa § 43 ods. 1 písm. a) predmetného zákona. Žalobca v spore tiež nepreukázal, že ako predávajúci odpredal žalovanému ako kupujúcemu telekomunikačné zariadenie podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, a že mu vznikol nárok na zaplatenie kúpnej ceny. Ostalo zo strany žalobcu potom logicky za nepreukázané, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žaloba tak nebola dôvodná.

1.5 Žalobca bol súdom vopred uznesením č. k. 13Csp/2/2023-57 zo dňa 14. februára 2023 poučený o neunesení bremena tvrdenia pre abstraktné vymedzenie skutkových tvrdení; bol podľa § 150 ods. 2 CSP vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení, v ktorých dostatočne určito popíše, na základe čoho si uplatňuje nárok; bol poučený, že v spore neoznačil dôkazy podľa § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 185 ods. 1 CSP s tým, že bez toho súd nebude na pripojené listiny prihliadať; bol poučený podľa § 132 ods. 2 CSP ako aj podľa § 153 ods. 2 CSP. Na uvedené uznesenie žalobca v spore nereagoval, a to ani na pojednávaní a po predbežnom právnom názore súdu podľa § 181 ods. 2 CSP. Nerešpektoval tak pokyny súdu v súlade s čl. 8 CSP.

1.6 Na základe toho súd prvej inštancie nevedel posúdiť čo malo byť predmetom tvrdených zmluvných vzťahov medzi sporovými stranami. Aké telekomunikačné služby mal žalobca žalovanému poskytnúť, aké zariadenia za akú kúpnu cenu boli žalovanému odpredané. Tieto tvrdenia žalobcu neboli konkrétne, odkazovali na pripojené listiny v rozpore s ustanovením § 132 ods. 2 CSP. Pripojené listiny pritom neboli v spore označené ako dôkaz v súlade s ustanovením § 132 ods. 1 CSP. Nebolo preukázané, na základe čoho dospel žalobca k výške uplatneného nároku v sume 185,54 eur. Prečo žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby riadne a včas. Ako konkrétne dospel žalobca k určeniu výšky zmluvnej pokuty v sume 221,20 eur, keď v spore si uplatnil zmluvnú pokutu len v sume 210,08 eur, ktorej nárok mu mal vzniknúť na základe nedodržania viazanosti vo vzťahu k predaju nešpecifikovaného telekomunikačného zariadenia. Bolo nepreukázané, či výška istiny 185,54 eur a zmluvnej pokuty v sume 221,20 eur sa premietla do tvrdenej splátkovej zmluvy, v ktorej mala byť splácaná suma 531,20 eur, pričom jej dôvod a výška nebola žalobcom opísaná. Žalobca v spore nepreukázal a ani netvrdil, na základe čoho mu vzniklo právo zosplatiť jednotlivé splátky. Žalobca pritom k svojim nedostatkom v bremene tvrdenia neoznačil riadne ani dôkazy, ktoré ich mali preukazovať. Preto nielenže neunesol bremeno tvrdenia svojho nároku, čo samo o sebe je dôvodom pre zamietnutie žaloby, ale aj dôkazné bremeno v spore. Pri tomto nedostatočnom procesnom postupe žalobcu, súd prvej inštancie nemohol vychádzať z nesporných skutočností podľa § 151 ods. 2 CSP, pretože tie boli pre súd nedostatočne substancované. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

1.7 Za označenie dôkazov podľa súdu prvej inštancie nebolo možné považovať tvrdenie v časti G) formulára, aby súd vyhovel podanému návrhu na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách k tomu pripojených. K tomu súd prvej inštancie dodal, že strana sporu je povinná jednoznačne uviesť, o aký dôkazný návrh opiera to ktoré konkrétne čiastkové skutkové tvrdenie. Súd nie je oprávnený v rámci zásady rovnosti „domýšľať“ za sporovú stranu, čo vlastne chcela preukazovať a čím to chcela preukazovať. Pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe bez toho, aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP.

1.8 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, pretože súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie však z obsahu spisu nezistil

na strane žalovaného žiadne trovy konania. Preto o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP a tvrdil, že napadnutý rozsudok je nesprávny, nespravodlivý a vydaný v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona.

2.1 Čo sa týka predmetného uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým ho vyzval na doplnenie skutkových tvrdení, bol žalobca názoru, že predmetná výzva je duplicitná a administratívne zaťažujúca, pretože svoj návrh dostatočným a určitým spôsobom odôvodnil a súdu preukázal uplatňovanú pohľadávku voči žalovanému, resp. na základe akých listinných dôkazov pripojených k návrhu si uplatnil svoju pohľadávku. Rovnako aj na pojednávaní, na dotazovanie súdu, sa vyjadril k skutkovým tvrdeniam uvedeným v podanom návrhu a poukázal na listinné dôkazy pripojené k návrhu. Dodal, že nevidí dôvod na to, aby súd v danom prípade mal pochybnosť o uplatnenom nároku, resp. považoval nárok za sporný. Pokiaľ bolo niečo súdu nejasné, resp. nejaké tvrdenie žalobcu považoval súd za sporné, bolo namieste ho konkrétne dotazovať, a nie len všeobecne ho vyzvať v rámci uznesenia, resp. predbežného právneho posúdenia s odkázaním na ust. § 132 a nasl. CSP.

2.2 Žalobca tvrdil, že boli splnené podmienky na to, aby súd rozhodol s poukazom na ust. § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie, keďže žalovaný bol nečinný – nevyjadril sa i napriek poučeniu súdu k návrhu a nezúčastnil sa pojednávania a svoju neprítomnosť neospravedlnil.

2.3 Žalobca uviedol, že v danom prípade neboli naplnené podmienky v zmysle ust. § 297 CSP na to, aby súd vo veci rozhodol bez prejednávania veci na pojednávaní. Z toho dôvodu tak postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.4 Žalobca dodal, že tak v návrhu, ako aj na pojednávaní poukázal na skutkové tvrdenia uvedené v návrhu, ako aj na listinné dôkazy predložené spolu s návrhom. A to najmä na zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A16154463 a č. A9850700 zo dňa 13. apríla 2016, ako aj uzatvorený dodatok k zmluve č. A16154463 zo dňa 25. novembra 2020, jednotlivé faktúry a kúpnu zmluvu a dohodu o splátkach č. 3505823315 zo dňa 4. júna 2020, pokus o pokonávku zo dňa 23. augusta 2021 a výzvu na zaplatenie dlhu pred podaním žaloby zo dňa 30. augusta 2022.

2.5 Žalobca doplnil, že v danom prípade uzatvoril so žalovaným dve zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A16154463 a A9850700 zo dňa 13. apríla 2016, na základe ktorých vypožičal SIM kartu/karty s telefónnym číslom/číslami uvedenými v zmluve. Na základe dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A16154463 zo dňa 25. novembra 2020 žalobca poskytol žalovanému cenové zvýhodnenie s tým, že zotrvá v zmluvnom vzťahu a bude využívať dohodnuté služby po dobu uvedenú v dodatku. Žalobca pri uzatvorení zmluvy č. A16154463 sa dohodol so žalovaným na poskytovaní služby „internet na doma DSL/Lite TV/Orange doma/FiberNet/Pevný optický internet“ prostredníctvom odbernej jednotky, uvedenej v záhlaví dodatku č. A16154463 zo dňa 25. novembra 2020. V rámci dodatku č. A16154463 si žalobca so žalovaným dojednal pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu definovanú v čl. 2.13 dodatku vo výške 252,09 eur s viazanosťou 24 mesiacov v zmysle čl. 2.9 a na základe pravidiel jej výpočtu sa jej výška znížila v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzatvorenia dodatku k zmluve (25. novembra 2020) do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným (8. apríla 2021). Žalovaný nedodrжал viazanosť po dobu 20 mesiacov. Dodal, že so žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu a dohodu o splátkach č. 3505823315 zo dňa 4. júna 2020, na základe ktorej sa žalovaný v čl. 1 bod 1.1 zaviazal sumu 796,80 eur uhradiť v 24 mesačných splátkach v sume 33,20 eur. Žalovaný dohodnuté splátky neuhrádzal, čím porušil zmluvné povinnosti a žalobca mu zosplatnil aj zvyšné neuhradené splátky. Žalovaný neuhradil 16 splátok spolu v sume 531,20 eur. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmlúv a dodatku prestal plniť, keď na základe vystavených faktúr žalobcom riadne a včas neuhradil cenu poskytnutých služieb celkovo vo výške 185,54 eur. K tomu predložil spolu s návrhom jednotlivé faktúry, a to: faktúra č. 5609110697 zo dňa 24. februára 2021, splatná 10. marca 2021 v sume 80,68 eur, - faktúra č. 5613741269 zo dňa 24. marca 2021, splatná 7. apríla 2021 v sume 41,- eur, - faktúra č. 5613781964 zo dňa 24. marca 2021, splatná 7. apríla 2021 v sume 1,- eur, - faktúra č. 5618349755 zo dňa 24. apríla 2021, splatná 8. mája 2021 v sume 41,- eur, - faktúra č. 5618390266 zo dňa 24. apríla 2021, splatná 8. mája 2021 v sume 1,- eur, - faktúra č. 5622899723 zo dňa 24. mája 2021, splatná 7. júna 2021 v sume 41,- eur, - faktúra č. 5622941046 zo dňa 24. mája

2021, splatná 7. júna 2021 v sume 6,- eur, faktúra č. 5627444999 zo dňa 24. júna 2021, splatná 8. júla 2021 v sume 0,61 eur. Žalobca ďalej tvrdil, že pokusom o pokonávku zo dňa 23. augusta 2021 upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje pohľadávku za neuhradené faktúry za poskytnuté elektronické služby v celkovej výške 185,54 eur, ako aj zmluvnú pokutu a neuhradené splátky, pričom ho vyzval na zaplatenie v lehote do 2. októbra 2021. Žalovaný na uvedenú výzvu nereagoval. Žalobca tak tvrdil, že zo strany žalovaného došlo nepochybne k porušeniu viacerých zmluvných ustanovení, a to povinností vyplývajúcich z čl. 2 bod 2.12 písm. a), c), e) uzavretých dodatkov. V zmysle čl. 2 bod 2.13 dodatku žalovaný porušil povinnosť riadne a včas uhradiť cenu za poskytované služby žalobcom a zároveň žalovaný porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu bez prerušenia alebo obmedzenia poskytovania služieb žalobcom, nakoľko v dôsledku konania žalovaného bol žalobca vo vzťahu k žalovanému nútený pristúpiť k odpojeniu poskytovania telekomunikačných služieb. Na základe týchto skutočností vznikol žalobcovi nárok domáhať sa voči žalovanému zaplatenia zmluvnej pokuty, pričom žalovaný je povinný zmluvnú pokutu v stanovenej výške žalobcovi zaplatiť. V súvislosti s nárokom na zmluvnú pokutu žalobca poukázal na čl. 1 bod 1.2 dodatku, v zmysle ktorého si bol žalovaný vedomý, že cenové zvýhodnenie služieb je mu poskytované za akciovú cenu výlučne z dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované žalobcom v zmysle uzavretých zmlúv a dodatku. Poskytnuté cenové zvýhodnenie služieb a predaj mobilného zariadenia za zníženú cenu pritom predstavuje vedľajšie dojednanie zmlúv s viazanosťou na dobu určitú. Z dôvodu porušenia vyššie citovaných zmluvných povinností zo strany žalovaného podľa názoru žalobcu nastali také právne skutočnosti, v dôsledku ktorých je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorej základná výška predstavuje doplatok do maloobchodnej ceny odpredaných mobilných zariadení, resp. poskytnutého cenového zvýhodnenia služieb, t. j. rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou a akciovej kúpnej ceny, za podmienky zotrvania v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu a plnenia zmluvných povinností žalovaným riadne a včas.

2.6 Žalobca ďalej tvrdil, že i napriek tomu, že uviedol rozhodujúce skutočnosti v návrhu, ako aj v rámci pojednávania, súd prvej inštancie mu nárok na zaplatenie istiny, zmluvnej pokuty a neuhradených splátok nepriznal, pričom žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel uplatnený nárok, a teda nepoprel ani nárok na zaplatenie dlžnej sumy faktúr, ako aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a neuhradených splátok v zmysle kúpnej zmluvy a dohody o splátkach.

2.7 V závere žalobca konštatoval, že už samotným návrhom na vydanie platobného rozkazu splnil to, k čomu ho súd prvej inštancie vyzval uznesením č. k. 13Csp/2/2023-57. Tiež zastal názor, že dostatočným spôsobom opísal v návrhu na základe čoho si uplatňuje neuhradené splátky z kúpnej zmluvy a dohody o splátkach, ako aj úroky z omeškania – príslušenstvo, ktoré si uplatnil v návrhu z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie v uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 3. októbra 2021. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alternatívne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CPS potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Na základe podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a

konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 2 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Žalobca svoju procesnú obranu v odvolaní založil na týchto zásadných argumentoch: v prvom rade tvrdil, že žaloba dostatočným a určitým spôsobom preukazovala uplatnenú pohľadávku, resp. na akých listinných dôkazoch pripojených k žalobe si pohľadávku uplatňuje. V druhom rade tvrdil, že boli splnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, keďže žalovaný bol nečinný, resp. žalovaný nárok žalobcu nepoprel. V treťom rade namietol, že súd nemal splnené podmienky na rozhodnutie vo veci bez prejednávania na pojednávaní. V poslednom rade v odvolaní uvádzal skutkové tvrdenia ohľadom preukázania dôvodnosti uplatnenej pohľadávky (istiny a zmluvnej pokuty), a to najmä s dôrazom na konkrétne opísanie skutočností zakladajúcich nárok žalobcu, t. j. porušenie zmluvných povinností žalovaným v prípade neuhradenia splatných faktúr a okolnosti vzniku nároku na zmluvnú pokutu v dôsledku porušenia zmluvných povinností, pre ktorý prípad si strany sporu dojednali zmluvnú pokutu (bližšie pozri bod 2.5 odôvodnenia tohto rozsudku).

9. V nadväznosti na konštatovaný procesný útok žalobcu v štádiu prvoinštančného konania odvolací súd zdôrazňuje, že v štádiu odvolacieho konania žalobca produkoval okrem niektorých argumentov, na ktorých zotrval od štádia prvoinštančného konania, navyše aj ďalšie skutočnosti, ktoré však v štádiu prvoinštančného konania ako prostriedky procesného útoku nepoužil. Žalobca až v štádiu odvolacieho konania parciálne dopĺňal a nahrádzal skutkové tvrdenia ohľadom preukázania dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, ktoré mu boli v prvoinštančnom konaní vytknuté, a pre absenciu ktorých súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. Konkrétne žalobca v odvolaní dopĺňal skutkové tvrdenia ohľadom vymedzenia okolností vzniku nároku na zaplatenie istiny v sume 185,54 eur z titulu jednotlivých neuhradených faktúr (za poskytnuté elektronické komunikačné služby), na základe uzatvorených zmlúv a dodatku a tvrdil, že nakoľko žalovaný riadne a včas neuhrádzal cenu za poskytované služby, v dôsledku čoho došlo k odpojeniu poskytovania telekomunikačných služieb, vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu v zmysle čl. 2 bod 2.3 písm. a), c), e) dodatku k zmluve.

10. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

11. Podľa § 150 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

12. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

13. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Podľa ustanovenia § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa Civilného sporového poriadku môže súd zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, resp. môže prihliadať iba na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany vrátane hmotnoprávných námietok, ktoré strany sporu uplatnili v konaní pred súdom. Proces dokazovania je teda v právnej úprave obsiahnutej v CSP vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, dôsledne rešpektujúc princíp kontradiktórnosti sporového konania, ako aj na koncentračnej zásade. Odvolací súd uvádza, že zákonná koncentrácia konania v zmysle § 154 CSP predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie v zmysle § 153 CSP.

16. Z obsahu súdneho spisu nesporne vyplýva, že žalobca až v podanom odvolaní dopĺňal a nahrádzal nedostatočné skutkové tvrdenia na preukázanie svojho nároku, a to v rovine uplatnenej istiny v sume 185,54 eur z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, ako aj v rovine nároku na zmluvnú pokutu z titulu porušenia zmluvných povinností v súlade s čl. 2 bod 2.3 písm. a), c), e) dodatku k zmluve. Pokiaľ teda žalobca až v štádiu odvolacieho konania produkoval predmetné skutkové tvrdenia, uplatnil prostriedok procesného útoku oneskorene a odvolací súd už na túto formu procesného útoku žalobcu v zmysle § 150 ods. 1 v spojení s § 366 CSP neprihliadol. Odvolací súd uvádza, že žalobca v podanom odvolaní nepreukázal a netvrdil žiadne skutočnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 366 CSP, ktoré by eventuálne pripúšťali túto formu procesného útoku ako prípustnú novotu v odvolacom konaní. Keďže tento predpoklad žalobca nespĺnil, na novoty v odvolacom konaní odvolací súd nemohol prihliadnuť.

17. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len „žaloba“) domáhal od žalovaného zaplata istiny v sume 716,54 eur s príslušenstvom, zmluvnej pokuty v sume 210,08 eur. V žalobe tvrdil, že so žalovaným uzatvoril zmluvy č. A16154463, A9850700 v zmysle ktorých vypožičal žalovanému SIM kartu s telefónnym číslom. Pri uzavretí dodatkov k zmluve č. A16154463 odpredal žalovanému telekomunikačné zariadenie s dohodnutou zmluvnou pokutou. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby spolu v sume 185,54 eur, porušil zmluvné povinnosti v zmysle dodatku k zmluve, v dôsledku čoho mu je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 221,20 eur. Ďalej v žalobe tvrdil, že so žalovaným uzavrel splátkovú zmluvu č. 3505823315, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach zvyšnú časť kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie. Žalovaný riadne nesplácal, a preto mu zvyšné splátky v sume 531,20 zosplátnil. Žalobca tvrdil, že pohľadávka voči žalovanému z titulu neuhradených služieb, zmluvnej pokuty, nezaplatených splátok za telekomunikačné služby predstavovala spolu sumu 937,94 eur.

18. Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že tvrdené skutočnosti v žalobe sú abstraktné, a ktoré na viacerých miestach žalobca v žalobe vôbec nevymedzil, resp. odkázal na listiny, ktoré v spore riadne neoznačil ako dôkaz. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že aby listiny pripojené k žalobe mohli byť považované ako dôkaz, musia byť označené v súlade s ustanovením § 132 ods. 1 CSP. Pričom, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, za označenie dôkazov nemožno považovať tvrdenie v časti G) formulára, aby súd vyhovel podanému návrhu na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách k tomu pripojených. Súd prvej inštancie správne uviedol, že pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín bez toho, aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP na preukázanie konkrétneho/určitého skutkového tvrdenia, pretože súd nie je povinný pátrať po rozhodujúcich skutočnostiach na preukázanie nároku žalobcu a nahrádzať tak procesnú povinnosť žalobcu, inak by súd konal v rozpore so zásadou rovnosti. Odvolací súd dodáva, že riadne nesplnenie povinnosti tvrdiť a označiť dôkazy v spore nemožno zamieňať s nedostatkami návrhu, resp. žaloby, čo by umožňovalo postup súdu v rámci odstraňovania väd podania (§ 129 CSP). Povinnosť tvrdiť a označiť dôkazy Civilný sporový poriadok procesne nesankcionuje, ich nedodržanie sa však môže nepriaznivo prejaviť, a to negatívnym zamietavým rozhodnutím súdu vo veci samej.

18.1 V súlade s vyššie uvedeným odvolací súd konštatuje, že žalobca i napriek tomu, že bol zo strany súdu prvej inštancie riadne vyzvaný, v rámci limitov zásady rovnosti, na doplnenie skutkových tvrdení v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 CSP a označenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1

a 2 CSP, v spore dostatočne netvrdil rozhodné skutočnosti a vo vzťahu ktorým neunesol ani dôkazné bremeno. Žalobca ani v rámci nariadeného pojednávania na výzvu súdu v tomto smere nereagoval, keď na výzvu súdu, aby sa vyjadril uviedol, že trvá na podanej žalobe, ktorú považuje za dôvodnú. Odvolací súd tak zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že z podanej žaloby nebolo možné zistiť, aké telekomunikačné služby mal žalobca žalovanému poskytnúť a ani aké telekomunikačné zariadenie za akú kúpnu cenu mal žalovanému odpredať, keďže tieto tvrdenia neboli konkrétne a odkazovali len na pripojené listiny, ktoré boli k žalobe pripojené v rozpore s ustanovením § 132 CSP.

18.2 Odvolací súd ďalej uvádza, že žalobca si v žalobe uplatnil nárok na zaplatenie sumy 185,54 eur, pričom v prvoinštančnom konaní neuviedol na základe čoho dospel k danej sume uplatneného nároku a ani prečo a za akých okolností žalovaný cenu za telekomunikačné služby nezaplatil. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca až v podanom odvolaní daný nárok odôvodňoval s poukazom na fakturáciu jednotlivých telekomunikačných služieb a vo vzťahu ktorým označil aj jednotlivé faktúry, avšak nakoľko ide v konaní o neprípustné novoty, na tieto tvrdenia odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu nemohol prihliadať. Žalobca v spore tiež nepreukázal dôvodnosť nároku na zmluvnú pokutu, keď existenciu nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzoval len z abstraktného tvrdenia o porušení zmluvných povinností zo strany žalovaného. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca až v podanom odvolaní predmetný nárok odôvodňoval s poukazom na kauzalitu medzi riadnym a včasným neuhrádzaním záväzkov žalovaným za poskytnuté telekomunikačné služby a predčasného odpojenia telekomunikačných služieb, avšak nakoľko ide v konaní o neprípustné novoty, ani na tieto tvrdenia odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu nemohol prihliadať. Žalobca tiež v žalobe dostatočne neopísal dôvod a výšku nároku na zaplatenie sumy 531,20 eur, keď nebolo preukázané, či výška istiny v sume 185,54 eur a zmluvnej pokuty v sume 221,20 eura sa primietla do uvedenej splátkovej zmluvy, v ktorej mala byť splácaná suma 531,20 eur. Odvolací súd dodáva, že žalobca v žalobe neuviedol ani základné skutočnosti, ktoré by umožňovali súdu posúdiť dôvodnosť jednotlivých splátok, keď v žalobe nebolo uvedené aké telekomunikačné zariadenie malo byť žalovanému odpredané, či došlo k jeho odpredaju. Žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti, ktoré by preukazovali vznik nároku na jednotlivé splátky (okamih splatnosti jednotlivých splátok), a tiež netvrdil a ani neopísal na akom základe mu vzniklo právo jednotlivé splátky zosplatiť.

19. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uzatvára, že žalobca i napriek tomu, že bol zo strany súdu prvej inštancie riadne vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení, v spore dostatočne určito nešpecifikoval rozhodujúce skutočnosti na základe ktorých si uplatňuje žalobný nárok a v spore neoznačil v súlade s ustanovením § 132 ods. 1 CSP dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca tak neunesol bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazu, následkom čoho nebola v spore preukázaná dôvodnosť nároku žalobcu, a v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

20. K odvolacej námietke žalobcu o splnení podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, odvolací súd uvádza, že s poukazom na ustanovenie § 299 CSP platí, že rozsudkom pre zmeškanie nemôže byť v spotrebiteľskej veci rozhodnuté, ak by tento rozsudok mal byť vydaný v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko v posudzovanej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, v ktorom vystupuje žalovaný ako spotrebiteľ, nie je v zmysle platnej právnej úpravy aplikácia rozsudku pre zmeškanie žalovaného prípustná. Z uvedeného dôvodu hodnotí odvolací súd danú odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

20.1 K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný nepoprel žalobný nárok, odvolací súd uvádza, že v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11. júna 2019 sa vychádza z premisy, že „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP a povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok voči spotrebiteľovi. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia“. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že uplatnený nárok žalobcu nebol riadne tvrdený a ani preukázaný v zmysle ustanovenia § 186 ods. 2 CSP, v dôsledku čoho nemohla pasivita žalovaného založiť aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP a povinnosť súdu prvej inštancie priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Z uvedeného dôvodu tak považuje odvolací súd aj túto odvoláciu námietku za nedôvodnú.

21. K odvolacej námietke žalobcu, ktorou namietal, že súd prvej inštancie nemal splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci bez prejednávania na pojednávaní, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu

jednoznačne vyplýva, že vo veci súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 297 CSP, keď vo veci nariadil pojednávanie, o čom svedčí zápisnica z pojednávania zo dňa 19. júna 2023 (č. I. 78), v rámci ktorého súd prvej inštancie vo veci aj meritórne rozhodol napadnutým rozsudkom. Z uvedeného dôvodu hodnotí odvolací súd predmetnú odvoláciu námietku žalobcu ako zjavne nedôvodnú.

22. V závere odvolací súd dodáva, že s ďalšími námietkami, resp. argumentmi žalobcu uvedené v odvolaní sa nezaoberal, nakoľko v intencii zabezpečenia práva na spravodlivý proces a z hľadiska merita odvolacieho konania sú bez právnej relevancie (pozri napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/69/2022 zo dňa 25. mája 2023, Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 358/09, III. ÚS 314/2018).

23. Odvolací súd konštatuje, že skutkové a právne závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol boli vecne správne, a preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a zvážení všetkých relevantných skutočností, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I. a v závislom výroku II. o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanému, ktorému by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko mu celkom zjavne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.